

ANALISIS GAYA PEMBELAJARAN DALAM KALANGAN PELAJAR CINA DI UNIVERSITI SWASTA DALAM SUBJEK BAHASA KEBANGSAAN A BERDASARKAN MODEL GRASHA-RIECHMANN YANG DIPERLUAS

(*An Analysis of Learning Styles among Chinese Students in Private Universities in “Bahasa Kebangsaan A” Subject Based on the Extended Grasha-Riechmann Model*)

JAYA MATHY SUBRAMANIAM
Fakulti Bahasa dan Komunikasi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
jayamathysubramaniam@gmail.com

ZULKIFLI OSMAN*
Fakulti Bahasa dan Komunikasi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
zulkifli@fbk.upsi.edu.my

ANIDA SARUDIN
Fakulti Bahasa dan Komunikasi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
anida@fbk.upsi.edu.my

HUSNA FAREZ MOHAMED
REDZWAN
Fakulti Bahasa dan Komunikasi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
husna.faredza@fbk.upsi.edu.my

Dihantar pada:
09 Julai 2021

Diterima pada:
30 November 2021

Koresponden:
zulkifli@fbk.upsi.edu.my

Abstrak: Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan bagi subjek Bahasa Kebangsaan A berdasarkan gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) yang diperluas di Universiti Swasta. Kajian kuantitatif ini dijalankan berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas yang melibatkan lapan jenis elemen gaya pembelajaran, iaitu gaya pembelajaran berdikari, penghindaran, bekerjasama, bergantung, persaingan, penyertaan, pengalaman dan pemerhatian. Seramai 242 orang pelajar berbangsa Cina yang mengikuti kursus Bahasa Kebangsaan A di IPTS dilibatkan dalam kajian ini. Kajian ini menggunakan borang soal selidik bagi memperoleh data daripada responden. Data dianalisis dengan menggunakan *Statistical Package for Social Science (SPSS)* versi 25 untuk mendapatkan nilai min dan sisihan piawai. Hasil kajian menunjukkan bahawa gaya pembelajaran paling dominan diamalkan oleh pelajar dalam proses pembelajaran Bahasa Kebangsaan A ialah gaya pembelajaran bekerjasama, diikuti oleh berdikari, penyertaan, bergantung, pemerhatian, pengalaman, persaingan dan yang paling terendah sekali ialah penghindaran. Hasil kajian mengikut jantina pula mendapati bahawa gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar lelaki adalah gaya pembelajaran bekerjasama ($M=3.753$, $SP=0.55564$) manakala gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar perempuan adalah gaya pembelajaran penyertaan ($M=3.6887$, $SP=0.47636$). Implikasi kajian ini menunjukkan bahawa pensyarah perlu memberi penekanan terhadap gaya pembelajaran bekerjasama dalam kalangan pelajar kerana gaya ini merupakan gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar IPTS ketika mempelajari Bahasa Kebangsaan A.

Kata kunci: Model Grasha-Riechmann, gaya pembelajaran pelajar, gaya pembelajaran dominan, pencapaian akademik, Bahasa Kebangsaan A

Abstract: This study aims to identify the most dominant student learning style for “Bahasa Kebangsaan A” subject based on a model developed based on Grasha-Riechmann’s (1996) extended learning style in private universities. This quantitative study is conducted based on the expanded learning style of students which involves eight types of learning style elements, namely independent learning style, avoidant, cooperative, dependent, competition, participation, experience, and observation. A total of 242 Chinese students who took the “Bahasa Kebangsaan A” course at private universities were involved in this study. This study uses a questionnaire to obtain data from respondents. Data were analyzed using *Statistical Package for Social Science (SPSS)* version 25 to obtain mean values and standard deviations. The results showed that the most dominant learning style used by students in the learning process of “Bahasa Kebangsaan A” is collaborative learning style, followed by independent, third participation, fourth dependent, fifth observation, sixth experience, seventh competition and learning style that ranked lowest is avoidance. The results of the study by gender found that the most dominant student learning style among male students was collaborative learning style ($M = 3.7053$, $SP = 0.55564$) while the most dominant student learning style among female students was participatory learning style ($M = 3.6887$, $SP = 0.47636$). The implications of this study show that lecturers need to emphasize on collaborative learning style among students because this style is the most dominant learning style among private universities students when learning “Bahasa Kebangsaan A”.

Keywords: Grasha-Riechmann Model, students learning styles, dominant learning styles, academic achievement, Bahasa Kebangsaan A

PENGENALAN

Selaras dengan hasrat Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) bagi menjadikan sistem pendidikan Malaysia berteraskan pendidikan dinamik dan mengutamakan pendidikan yang inklusif, budaya pembelajaran yang fleksibel dan bersifat rantaian perlu dibentuk. Dalam mencapai usaha ini, pelbagai medium gaya pembelajaran diamalkan bagi mewujudkan mod pembelajaran yang seimbang dari sudut fizikal, emosi dan sosial (Pashler et al. 2008; Peacock 2001; Naimie et al. 2010; Michiko & Yoshitaka 2019).

Setiap pelajar mempunyai gaya pembelajarannya yang tersendiri mengikut kebolehan masing-masing. Menurut Wan Lokman et al. (2021), pendekatan gaya pembelajaran merupakan satu keperluan dalam sesi pengajaran dan pembelajaran yang melibatkan generasi baharu. Oleh itu, menjadi tanggungjawab seorang guru untuk meningkatkan minat dan motivasi murid dalam proses pembelajaran dengan menerapkan kepelbagaian teknik dalam pengajaran. Guru juga seharusnya cakna terhadap keperluan gaya pembelajaran pelajar dalam apa juga mata pelajaran kerana ia mempengaruhi kejayaan pengajaran dan pembelajaran-PdP (Jayanthi & Munir 2016).

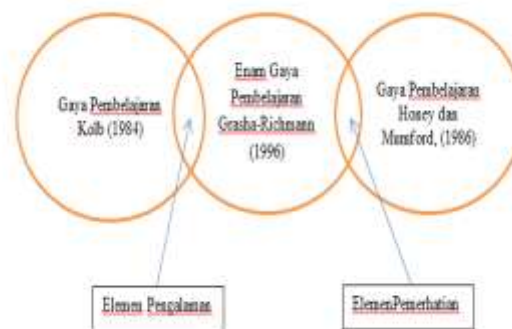
Kebolehan pelajar menggunakan gaya pembelajaran yang sesuai dengan kebolehan diri masing-masing menjadi penentu kepada pencapaian akademik pelajar. Sebaliknya, jika gaya pembelajaran yang diamalkan oleh seseorang pelajar tidak sesuai dengan dirinya, maka pencapaian akademik mereka akan turut merosot. Kesedaran tentang gaya pengajaran yang sesuai oleh guru adalah penting dalam pendekatan pendidikan untuk mendidik individu menguasai kemahiran belajar sepanjang hayat (Karamustafaoglu et al. 2015).

Mata Pelajaran Pengajian Umum (MPU) merupakan mata pelajaran untuk kelayakan pra universiti di Institusi Pengajian Tinggi (IPT) di Malaysia dan dikendalikan oleh Majlis Pemeriksaan Malaysia, dan diperiksa oleh badan Peperiksaan Malaysia, yang kedua-duanya berada di bawah KPM. Kursus Bahasa Kebangsaan A disediakan untuk pelajar warganegara Malaysia yang tidak memperoleh pangkat kepujian dalam mata pelajaran Bahasa Malaysia dalam peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia (SPM). Kursus ini menekankan pembelajaran dalam aspek ketatabahasaan dan menawarkan kemahiran berbahasa dari aspek mendengar, bertutur, membaca dan menulis sesuai dengan tahap intelek pelajar.

Melalui penggunaan gaya pembelajaran yang sesuai dengan diri masing-masing, ia mampu meningkatkan minat dan motivasi pelajar dalam mempelajari kursus Bahasa Melayu dengan lebih baik dan berkesan. Menurut Kamariah Ayu dan Zamri (2015), penggunaan gaya pembelajaran yang sesuai

berupaya untuk meningkatkan keupayaan proses pembelajaran Bahasa Melayu bagi pelajar-pelajar bukan Melayu. Oleh itu, pensyarah perlu memberi perhatian kepada gaya pembelajaran pelajar sebelum memulakan sesuatu proses pengajaran, terutamanya yang melibatkan pembelajaran bahasa kedua. Penerapan gaya pembelajaran dalam sesebuah pengajaran dapat memberikan banyak manfaat dalam pembelajaran, iaitu mewujudkan sesi pembelajaran yang menyeronokkan (Taljaard 2016).

Kajian ini akan memberi fokus kepada model gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996), yang telah dibentuk pada tahun 1974 untuk menentukan gaya pembelajaran pelajar kolej di dalam kelas. Model ini digunakan untuk mengenal pasti interaksi pelajar dengan pensyarah dan pelajar lain dalam proses pembelajaran mereka. Dalam kajian ini, gaya pembelajaran pelajar yang dikenal pasti adalah model gaya pembelajaran pelajar yang dibangunkan berasaskan gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) diperluas yang melibatkan lapan elemen gaya pembelajaran, iaitu gaya pembelajaran berdikari, penghindaran, bekerjasama, bergantung, persaingan, penyertaan, pengalaman, dan pemerhatian. Dua elemen gaya pembelajaran pelajar baharu, iaitu pengalaman dan pemerhatian dibentuk daripada elemen-elemen gaya pembelajaran yang dominan dan sesuai dengan gaya pembelajaran pelajar peringkat tinggi. Elemen gaya pembelajaran pengalaman dan pemerhatian diadaptasi daripada model gaya pembelajaran Kolb (1984), dan Honey dan Mumford, (1986) seperti dinyatakan dalam Rajah 1.

RAJAH 1: Lapan gaya pembelajaran yang diperluas

GAYA PEMBELAJARAN PELAJAR

Gaya pembelajaran didefinisikan sebagai cara atau kaedah dalam mengumpulkan, memproses dan mengingat kembali ilmu yang diperolehi dan merupakan elemen utama untuk menentukan tahap kefahaman dan pengetahuan pelajar tentang ilmu yang sedang

dipelajarinya. Gaya pengajaran menjadi salah satu faktor penentu utama kejayaan pembelajaran pelajar (Rosalia 2017). Gaya pembelajaran bergantung kepada ciri-ciri biologi dan perkembangan sahsiah seseorang dan dipengaruhi oleh persekitaran, emosi, pengaruh sosial dan perasaan individu. Akibatnya, sesuatu pengajaran boleh jadi berkesan bagi seorang pelajar tetapi tidak berkesan bagi pelajar yang lain kerana gaya pembelajaran mereka adalah berbeza antara satu dengan yang lain. Pembelajaran merupakan suatu proses yang melibatkan usaha menguasai kemahiran dan pengetahuan, di samping membentuk sikap seseorang individu.

Penggunaan gaya pembelajaran yang digemari dapat membantu seseorang pelajar mengetahui dan memahami pengetahuan serta kemahiran dalam proses pembelajaran. Setiap individu mempunyai perbezaan dari segi pengetahuan, minat dan gaya pembelajaran (Norazlin & Siti Rahaimah 2019). Pelajar yang bijak menggunakan gaya pembelajaran yang sesuai dengan diri sendiri akan lebih mudah membantu mereka mencapai keputusan yang lebih cemerlang. Elemen-elemen dalam gaya pembelajaran pelajar yang diperluas ditunjukkan dalam Jadual 1.

JADUAL 1: Elemen-elemen gaya pembelajaran pelajar yang dibangunkan berdasarkan Model Gaya Pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) yang diperluas

Elemen Gaya Pembelajaran	Penerangan
Gaya pembelajaran berdikari (<i>independant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka berfikir sendiri dan yakin dengan kebolehan belajar mereka. • Pelajar yang suka mempelajari isi kandungan yang mereka rasa penting dan bekerja secara bersendirian.
Gaya pembelajaran penghindaran (<i>avoidant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang tidak bersemangat untuk mempelajari isi kandungan sesuatu pelajaran dan tidak suka datang ke kelas. • Pelajar yang tidak suka mengambil bahagian dalam aktiviti kelas.
Gaya pembelajaran bekerjasama (<i>colloborative</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka berkongsi idea dan bakat. • Pelajar yang suka bekerjasama dalam kumpulan.
Gaya pembelajaran bergantung (<i>dependant</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang hanya belajar apa yang perlu sahaja. • Pelajar yang sangat bergantung kepada guru dan rakan-rakan sebagai sumber sokongan.
Gaya pembelajaran persaingan (<i>competitive</i>)	<ul style="list-style-type: none"> • Pelajar yang suka menunjukkan prestasi yang lebih baik daripada pelajar-pelajar lain. • Pelajar yang suka bersaing dengan pelajar lain untuk mendapatkan

Gaya pembelajaran penyertaan (*participant*)

ganjaran dan suka menerima pengiktirafan untuk pencapaian akademiknya.

- Pelajar yang suka mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti dalam kelas.
- Pelajar yang sanggup membuat kerja lebih daripada yang diperlukan.

Gaya pembelajaran pengalaman (*experience*)

- Pelajar terlibat dengan pengalaman baharu dalam proses pembelajaran bahasa.

- Pelajar yang lebih mengutamakan latihan-latihan dan tugas bahasa yang disediakan serta mampu menjawabnya.

Gaya pembelajaran pemerhatian (*observant*)

- Pelajar yang memerhati, mendengar, dan menyedari perubahan.

- Pelajar yang mencuba untuk mencari jalan penyelesaian untuk sesuatu masalah dalam pembelajaran.

Jadual 1 menunjukkan gaya pembelajaran pelajar yang dibangunkan berasaskan gaya pembelajaran Grasha-Riechmann (1996) diperluas yang melibatkan lapan elemen berdasarkan elemen-elemen gaya pembelajaran yang dominan dan sesuai dengan gaya pembelajaran pelajar peringkat tinggi. Diaz dan Cartnal (1999), bersetuju bahawa gaya pembelajaran Grasha-Riechmann sesuai digunakan untuk pelajar kolej, universiti dan juga pelajar Pendidikan Jarak Jauh (PJJ) kerana ia melibatkan interaksi pelajar dengan pengajar dan juga interaksi dengan rakan-rakannya. Diaz dan Cartnal (1999) juga bersetuju bahawa gaya pembelajaran ini dibentuk khas untuk menilai gaya pembelajaran pelajar-pelajar universiti.

PERMASALAHAN KAJIAN

Aspek gaya pembelajaran yang berbeza dalam kalangan pelajar perlu dikaji untuk meneroka gaya pembelajaran yang sepadan dengan proses pembelajaran pelajar. Sebilangan pelajar mempunyai corak pembelajaran yang dominan dalam diri masing-masing dan ada juga pelajar yang menggunakan kepelbagaian gaya pembelajaran dalam proses pembelajaran. Namun begitu, sebahagian daripada mereka menghadapi masalah dalam mengamalkan gaya pembelajaran yang bersesuaian dengan proses pembelajaran. Hal ini menyebabkan pelajar memperoleh keputusan yang tidak memberangsangkan dalam pencapaian akademik disebabkan pengaplikasian gaya pembelajaran yang tidak berkesan dalam proses pembelajaran mereka (Kamarul Azmi & Zaharuzzaman 2018).

Sekiranya seseorang pelajar dapat mengetahui gaya pembelajaran yang sesuai dengan dirinya, maka

secara tidak langsung mereka dapat menyusun strategi yang berkesan dalam proses pembelajaran dan dapat membantu mereka mencapai keputusan yang lebih cemerlang dalam subjek Bahasa Melayu. Kebolehan pelajar memperbaiki kelemahan gaya pembelajaran adalah penentu kepada pencapaian akademik pelajar (Che Ghani et al. 2016). Oleh itu, satu kajian untuk mengenal pasti gaya pembelajaran perlu dilaksanakan supaya pensyarah dapat memahami gaya pengajaran yang sesuai mengikut gaya pembelajaran pelajar. Kajian ini dilihat sebagai mampu mengubah sikap pelajar ke arah yang lebih positif dan menarik minat pelajar-pelajar berbangsa Cina untuk belajar kursus Bahasa Melayu dengan lebih berkesan dan seterusnya menyumbang kepada pencapaian akademik yang lebih baik. Justeru kajian ini dilakukan untuk mengenal pasti gaya pembelajaran pelajar-pelajar berbangsa Cina yang mengikut kursus Bahasa Kebangsaan A di sebuah universiti swasta di Malaysia.

Pengkaji juga ingin mengenal pasti perbezaan gaya pembelajaran berdasarkan jantina. Kajian-kajian lepas mendapati bahawa pencapaian antara pelajar lelaki dan perempuan adalah tidak seimbang (Rodriguez 2003; Epstein et al. 1998). Dapatan kajian oleh Behcet et al. (2018), mendapati bahawa terdapat perbezaan yang ketara dalam gaya pembelajaran mengikut jantina. Kajian oleh Azarkhordad dan Mehdinezhad (2016) juga turut mendapati terdapat perbezaan gaya pembelajaran yang signifikan berdasarkan jantina. Dapatan kajian oleh Zalizan et al. (2001); Rosma et al. (2004); Wang dan Holcombe (2010); Lam et al. (2012) mendapati pelajar perempuan mencapai prestasi akademik yang lebih baik berbanding pelajar lelaki. Hal ini demikian kerana, gaya serta kemahiran pelajar perempuan didapati sesuai dengan cara pengajaran guru perempuan serta cara persediaan diri mereka sebelum menghadapi peperiksaan (Zalizan et al. 2005; Lam et al. 2012). Perkara ini jelas menunjukkan bahawa terdapat jurang pencapaian antara pelajar lelaki dan perempuan dalam proses pembelajaran (Nor Hadibah et al. 2020a, 2020b). Justeru, masih terdapat ruang untuk mengkaji masalah yang melibatkan jurang pencapaian antara pelajar lelaki dan perempuan dengan mengkaji gaya pembelajaran mengikut jantina. Oleh itu, kajian ini berusaha untuk mengenal pasti sama faktor jantina mempunyai hubungan dengan gaya pembelajaran pelajar atau sebaliknya.

OBJEKTIF

Secara umum, objektif kajian ini ialah:

1. Mengetahui tahap gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan.

2. Mengetahui tahap gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas mengikut jantina.

METODOLOGI

Reka Bentuk Kajian

Reka bentuk kajian yang digunakan dalam kajian ini ialah kajian deskriptif berbentuk tinjauan untuk mengkaji gaya pembelajaran pelajar. Kajian ini bersifat kuantitatif dan menggunakan borang soal selidik bagi memperoleh data daripada responden. Data deskriptif kajian ini melibatkan lapan jenis elemen gaya pembelajaran pelajar yang diperluas iaitu gaya pembelajaran berdikari, penghindaran, bekerjasama, bergantung, persaingan, penyertaan, pengalaman dan pemerhatian.

Populasi dan Sampel Kajian

Populasi kajian dalam kajian ini ialah pelajar-pelajar berbangsa Cina yang mengikut kursus Bahasa Kebangsaan A di Kolej Universiti Tunku Abdul Rahman. Secara keseluruhannya, Universiti Swasta yang dikaji ini mempunyai enam buah cawangan di seluruh Malaysia, iaitu cawangan Kuala Lumpur, Perak, Pulau Pinang, Johor, Pahang dan Sabah. Pengkaji memilih dua buah cawangan sahaja iaitu cawangan Kuala Lumpur dan Perak sebagai populasi sasaran kerana pengkaji mempunyai akses kepada kedua-dua cawangan ini dan memudahkan tugas melaksanakan kajian tanpa sebarang masalah. Pengkaji tidak mempunyai akses kepada cawangan-cawangan lain. Dalam menentukan sampel kajian yang diperlukan, pengkaji telah merujuk kepada Jadual Penentuan Saiz Sampel yang dikemukakan oleh Krejcie dan Morgan (1970) untuk mendapatkan jumlah sampel yang diperlukan bagi kajian ini.

Populasi kajian dari cawangan Kuala Lumpur ialah 265 pelajar, manakala populasi kajian di Perak pula ialah 81 pelajar. Jumlah keseluruhan populasi yang dikenal pasti dalam kajian ini ialah 346 pelajar. Oleh itu, kesemua populasi kajian yang mengikut kursus Bahasa Kebangsaan A di kedua-dua cawangan universiti swasta ini dipilih sebagai sampel kajian. Jumlah keseluruhan maklum balas yang diterima daripada kedua-dua cawangan adalah sebanyak 250 daripada keseluruhan 346 jumlah populasi. Sebanyak 8 maklum balas tidak dapat diterima kerana tidak mematuhi arahan yang ditetapkan dalam menjawab borang soal selidik. Oleh itu jumlah sampel kajian yang dikenal pasti dalam kajian ini ialah 242 sampel daripada keseluruhan 346 populasi. Justifikasi pemilihan pelajar-pelajar Cina sebagai sampel kajian kerana majoriti

pelajar yang mengikuti kursus Bahasa Kebangsaan A ialah pelajar-pelajar Cina. Pengkaji memilih universiti swasta ini kerana pengkaji merupakan tenaga pengajar di universiti ini.

Instrumen Kajian

Instrumen kajian yang digunakan berupa set soal selidik yang mengandungi lapan elemen gaya pembelajaran pelajar diperluas. Instrumen ini diubahsuai dan diperluas daripada instrumen Ong dan Zamri (2014) dan instrumen Mohd. Nor dan Hazwani (2007), sesuai dengan peluasan elemen gaya pembelajaran pelajar dalam kajian ini iaitu elemen pengalaman dan pemerhatian. Pengubahsuaian soal selidik ini dibuat selaras dengan inventori Gaya Pembelajaran Grasha (1996), gaya pembelajaran Kolb (1984), dan gaya pembelajaran Honey dan Mumford (1986) yang diperluas.

Instrumen soal selidik dibahagikan kepada dua bahagian iaitu bahagian A dan bahagian B. Bahagian A mengandungi maklumat tentang faktor demografi responden iaitu jantina, umur, program pengajian, tahun pengajian dan Purata Nilai Gred (GPA). Bahagian B pula terdiri daripada lapan bahagian yang melibatkan lapan elemen gaya pembelajaran pelajar iaitu berdikari, penghindaran, bekerjasama, bergantung, persaingan, penyertaan, pengalaman dan pemerhatian. Setiap konstruk mengandungi 7 item. Keseluruhan item dalam bahagian B ialah 56 item. Bahagian B diberi skor dalam bentuk Skala Likert. Skala Likert untuk bahagian B dibahagikan kepada lima peringkat iaitu 1 = sangat tidak setuju, 2 = tidak setuju, 3 = kurang setuju, 4 = setuju dan 5 = sangat setuju.

Bagi memastikan kejituan kajian ini, pengkaji telah melakukan kesahan muka dan kesahan kandungan terlebih dahulu sebelum soal selidik ditadbir kepada responden kajian yang sebenar. Kesahan muka bertujuan untuk memastikan kejelasan item soalan yang dikemukakan, dan mengukur apa yang sepatutnya diukur (DeVallis 2003). Kesahan kandungan biasanya dipastikan dengan merujuk kepada pakar dalam bidang dan bagi mengesahkan item atau soalan yang terkandung dalam sesuatu instrumen kajian (Creswell 2008). Kesahan muka dan kesahan kandungan dilakukan terhadap kandungan yang mengandungi 56 item soal selidik yang melibatkan lapan elemen gaya pembelajaran pelajar diperluas. Kesahan muka dan kesahan kandungan item soal selidik telah dinilai dan disahkan oleh pakar bahasa dari Fakulti Bahasa Universiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI).

Bagi mendapatkan kebolehpercayaan instrumen kajian ini, kajian rintis pertama dilakukan dengan menggunakan 9 responden untuk mendapatkan nilai kebolehpercayaan dengan menggunakan enam elemen gaya pembelajaran pelajar iaitu berdikari,

penghindaran, bekerjasama, bergantung, bersaing dan penyertaan. Kajian rintis kedua dilakukan terhadap 19 orang pelajar yang sama ciri dengan sampel kajian dengan menggunakan dua elemen baharu iaitu pengalaman dan pemerhatian. Analisis tahap kebolehpercayaan ke atas item soal selidik telah dijalankan dengan menggunakan ujian Cronbach alfa.

Hasil daripada kajian rintis pertama menunjukkan kesemua enam elemen gaya pembelajaran mempunyai jumlah skor antara $\alpha = 0.661$ hingga 0.956 dengan nilai keseluruhan untuk kesemua enam elemen ini ialah $\alpha = 0.900$. Hasil daripada ujian rintis kedua mendapati nilai alfa untuk kedua-dua elemen baharu mempunyai jumlah skor antara $\alpha = 0.773$ hingga 0.671 dengan nilai keseluruhan untuk kedua-dua elemen ini ialah $\alpha = 0.832$. Nilai Cronbach Alfa yang melebihi 0.60 digunakan untuk mengukur indeks kebolehpercayaan sesuatu instrumen kajian (Sekaran 1992; Mohd Majid 2005). Dapatan ujian menunjukkan bahawa bahawa soal selidik kajian mempunyai ketekalan dalaman konstruk yang tinggi sebagaimana yang disarankan oleh (Pallant 2010).

Kaedah Analisis Data

Maklumat demografi responden dianalisis secara deskriptif dengan menggunakan kaedah taburan kekerapan dan peratusan. Data yang diperoleh daripada borang soal selidik dianalisis secara deskriptif dengan menggunakan *Statistical Package For Social Science (SPSS)* versi 25 untuk mendapatkan nilai min dan sisihan piawai. Aras signifikan diukur pada kadar kurang daripada 0.05 . Nilai min berpandukan cadangan Ong dan Zamri (2014).

DAPATAN KAJIAN

Taburan Demografi Responden Kajian

Taburan demografi responden menunjukkan bahawa majoriti responden kajian ini ialah pelajar lelaki (72.3%) dan berumur 20 tahun (35.1%). Sebilangan besar pelajar pula mengikuti kursus Diploma in Information Technology (39.7%) dan berada dalam Tahun 1 (62%). Dari aspek GPA pula majoriti responden memiliki Gred $3.00 - 3.49$ (4.3%). Taburan demografi responden yang menyeluruh ditunjukkan dalam Jadual 2.

JADUAL 2: Demografi responden

Pemboleh Ubah Bersandar	Kekerapan (n) Peratusan (%)
Jantina	
• Lelaki	• 175 (72.3%)
• Perempuan	• 67 (27.7%)
Umur	
• 19 Tahun	• 82 (33.9%)
• 20 Tahun	• 85 (35.1%)
• 21 Tahun	• 47 (19.4%)
• 22 Tahun	• 10 (4.1%)
• 23 Tahun	• 9 (3.7%)
• Lain – lain	• 9 (3.7%)
Program Pengajian	
• Bac. Degree in Finance	• 1 (0.4%)
• Dipl. in Com.& Media Studies	• 13 (5.4%)
• Dip.in Culinary Arts	• 1 (0.4%)
• Dip. in Event Management	• 30 (12.4%)
• Dip.in Hotel Management	• 4 (1.7%)
• Dip. in Information System	• 56 (23.1%)
• Dip. in Information Technology	• 96 (39.7%)
• Dip. Interactive Software Tech.	• 1 (0.4%)
• Dip. in Comp. Sci. & Management Math.	• 2 (0.8%)
• Others	• 38 (15.7%)
Tahun Pengajian	
• Tahun 1	• 150 (62%)
• Tahun 2	• 90 (37.2%)
• Tahun 3	• 2 (0.8%)
GPA	
• 3.50 – 4.00	• 70 (28.9%)
• 3.00 – 3.49	• 117 (48.3%)
• 2.20 – 2.99	• 49 (20.2%)
• 2.00 – 2.19	• 4 (1.7%)
• 2.19 dan ke bawah	• 2 (0.8%)

Gaya Pembelajaran yang Paling Dominan dalam Kalangan Pelajar Berdasarkan Gaya Pembelajaran Pelajar Diperluas Secara Keseluruhan

Bahagian ini akan membincangkan objektif kajian satu dalam kajian ini, iaitu mengenal pasti gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan. Jadual 3 menunjukkan analisis yang diperolehi secara keseluruhan bagi gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar.

Jadual 3 menunjukkan gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan. Gaya pembelajaran yang paling dominan dinilai dan dilihat melalui nilai min dan sisihan piawai bagi setiap elemen gaya pembelajaran pelajar.

JADUAL 3: Gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan

Gaya Pembelajaran	Min	Sisihan Piawai
Berdikari	3.36	.520
Penghindaran	2.74	.696
Bekerjasama	3.68	.539
Bergantung	3.59	.448
Persaingan	3.00	.659
Penyertaan	3.60	.510
Pengalaman	3.30	.519
Pemerhatian	3.58	.469

Berdasarkan analisis data yang dilakukan, hasil kajian menunjukkan bahawa gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar adalah gaya pembelajaran bekerjasama (M=3.6824, SP=.53941). Gaya pembelajaran yang berada pada kedudukan kedua ialah gaya pembelajaran berdikari (M=3.36187, SP=.520414). Seterusnya disusuli pula dengan gaya pembelajaran penyertaan (M=3.60154, SP=.51039), gaya pembelajaran bergantung (M=3.5962, SP=.44825), gaya pembelajaran pemerhatian (M=3.5885, SP=.46972), gaya pembelajaran pengalaman (M=3.3058, SP=.51952) dan gaya pembelajaran persaingan (M=3.0024, SP=.65935). Gaya pembelajaran yang berada pada kedudukan yang paling rendah dan terakhir di antara gaya pembelajaran yang lain adalah gaya pembelajaran penghindaran (M=2.7426, SP=.69624). Secara keseluruhan, analisis yang dibuat untuk objektif kajian bagi kajian ini dapat dirumuskan seperti dalam Jadual 4.

JADUAL 4: Kedudukan gaya pembelajaran pelajar yang diperluas secara keseluruhan

Elemen Gaya Pembelajaran Pelajar yang Diperluas	Kedudukan
• Bekerjasama	1
• Berdikari	2
• Penyertaan	3
• Bergantung	4
• Pemerhatian	5
• Pengalaman	6
• Persaingan	7
• Penghindaran	8

Jadual 4 menunjukkan analisis gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan. Gaya pembelajaran paling dominan adalah gaya pembelajaran bekerjasama, kedua ialah berdikari, ketiga ialah penyertaan, keempat ialah bergantung, kelima ialah pemerhatian, keenam ialah pengalaman,

ketujuh ialah persaingan dan yang menduduki kedudukan paling terendah sekali ialah penghindaran.

Gaya Pembelajaran yang Paling Dominan dalam Kalangan Pelajar Berdasarkan Gaya Pembelajaran Pelajar Diperluas Mengikut Jantina

Bahagian ini akan membincangkan objektif kajian dua dalam kajian ini, iaitu “Mengetahui pasti gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas mengikut jantina”. Jadual 5 menunjukkan analisis yang diperolehi secara keseluruhan bagi gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar.

JADUAL 5: Gaya Pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas mengikut jantina

Gaya Pembelajaran	Jantina					
	Lelaki			Perempuan		
	Min	SP	Tahap	Min	SP	Tahap
• Berdikari	3.37	.529	Sederhana	3.33	.498	Sederhana
• Penghindaran	2.77	.693	Sederhana	2.65	.699	Sederhana
• Bekerjasama	3.70	.555	Tinggi	3.62	.493	Sederhana
• Bergantung	3.58	.468	Sederhana	3.63	.390	Sederhana
• Persaingan	3.06	.656	Sederhana	2.83	.642	Sederhana
• Penyertaan	3.56	.520	Sederhana	3.68	.476	Tinggi
• Pengalaman	3.33	.496	Sederhana	3.21	.568	Sederhana
• Pemerhatian	3.60	.480	Sederhana	3.55	.441	Sederhana

Jadual 5 menunjukkan nilai min dan sisihan piawai terhadap gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas mengikut jantina. Skor min antara 3.67 hingga 5.00 adalah dianggap tinggi dalam penggunaan gaya pembelajaran pelajar, skor min di antara 2.37 hingga 3.66 adalah dianggap sederhana, manakala skor min antara 1.00 hingga 2.36 dianggap rendah. Nilai min berpandukan cadangan Ong dan Zamri (2014). Berdasarkan analisis yang dilakukan, hasil kajian menunjukkan bahawa gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar lelaki adalah gaya pembelajaran bekerjasama ($M=3.7053$, $SP=0.55564$), manakala bahawa gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar perempuan adalah gaya pembelajaran penyertaan ($M=3.6887$, $SP=0.47636$).

Tahap gaya pembelajaran berdikari bagi pelajar lelaki menunjukkan min sederhana iaitu ($M=3.37388$, $SP=0.529601$) dan pelajar perempuan ialah ($M=3.33049$, $SP=0.498116$). Tahap gaya pembelajaran penghindaran bagi pelajar lelaki ($M=2.7780$, $SP=0.69373$) dan pelajar perempuan adalah sederhana skor minnya ($M=2.6503$, $SP=0.69954$). Tahap gaya pembelajaran bekerjasama bagi pelajar lelaki

menunjukkan min yang tinggi ($M=3.7053$, $SP=0.55564$), manakala pelajar perempuan berada pada tahap sederhana ($M=3.6226$, $SP=0.49343$). Tahap gaya pembelajaran bergantung bagi pelajar lelaki ($M=3.5829$, $SP=0.46894$) dan pelajar perempuan ($M=3.6311$, $SP=0.39016$) menunjukkan min sederhana.

Tahap gaya pembelajaran persaingan bagi pelajar lelaki ($M=3.0653$, $SP=0.65657$) dan pelajar perempuan ($M=2.8380$, $SP=0.64269$) menunjukkan min sederhana. Tahap gaya pembelajaran penyertaan bagi pelajar lelaki menunjukkan min sederhana ($M=3.5682$, $SP=0.52028$), manakala pelajar perempuan berada pada tahap tinggi ($M=3.6887$, $SP=0.47636$). Tahap gaya pembelajaran pengalaman bagi pelajar lelaki ($M=3.3396$, $SP=0.49689$) dan pelajar perempuan ($M=3.2175$, $SP=0.56891$) menunjukkan min sederhana. Tahap gaya pembelajaran pemerhatian bagi pelajar lelaki ($M=3.6000$, $SP=0.48068$) dan pelajar perempuan ($M=3.5586$, $SP=0.44188$) menunjukkan min sederhana.

PERBINCANGAN

Berdasarkan dapatan kajian 1 iaitu, mengenal pasti gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan, dapatan kajian mendapati bahawa gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas secara keseluruhan adalah gaya pembelajaran bekerjasama, diikuti dengan berdikari, penyertaan, bergantung, pemerhatian, pengalaman, persaingan dan terendah sekali penghindaran. Hasil kajian ini selari dengan kajian yang dilakukan oleh Nursen İlçin et al. (2018), yang menunjukkan bahawa gaya pembelajaran yang paling dominan adalah bekerjasama. Hasil dapatan kajian ini juga adalah selari dengan dapatan kajian oleh Elban (2018), yang menunjukkan bahawa gaya pembelajaran guru yang dominan ialah bekerjasama, bergantung, bebas, penyertaan, penghindaran dan bersaing.

Berdasarkan dapatan kajian 2, iaitu, mengenal pasti gaya pembelajaran yang paling dominan dalam kalangan pelajar berdasarkan gaya pembelajaran pelajar diperluas mengikut jantina, dapatan kajian mendapati bahawa gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar lelaki adalah gaya pembelajaran bekerjasama, manakala gaya pembelajaran pelajar yang paling dominan dalam kalangan pelajar perempuan adalah gaya pembelajaran penyertaan. Hasil dapatan kajian ini selari dengan kajian yang dijalankan oleh Sabri et al. (2014), yang turut mendapati bahawa gaya pembelajaran pelajar lelaki adalah bekerjasama. Kajian yang dilakukan oleh Baneshi et al. (2014), menunjukkan bahawa pelajar wanita lebih cenderung untuk bekerjasama dengan pelajar lain dari jantina yang sama dan mengambil bahagian dalam aktiviti mereka.

Secara keseluruhannya, dapatan kajian menunjukkan bahawa pelajar-pelajar di universiti swasta ini mempamerkan gaya pembelajaran bekerjasama dan berdikari dan sangat kurang mengamalkan gaya pembelajaran penghindaran. Strategi pengajaran oleh pensyarah yang menitikberatkan dan menggalakkan gaya pembelajaran bekerjasama dalam proses pengajaran Bahasa Melayu mungkin berkesan dalam meningkatkan prestasi akademik dalam kalangan pelajar berbangsa Cina yang belajar di universiti swasta ini. Ini selaras dengan pendapat yang dikemukakan oleh Azarkhordad dan Mehdinezhad (2016), yang menyatakan bahawa kaedah pengajaran berdasarkan kerjasama boleh mewujudkan peluang untuk mencapai matlamat pendidikan dan menyediakan akses kepada aktiviti mental yang lebih tinggi. Pembelajaran secara kolaboratif dapat membantu pelajar membina pengetahuan yang lebih bermakna jika dibandingkan dengan pembelajaran secara individu.

KESIMPULAN

Secara keseluruhannya, dapatan kajian menunjukkan bahawa dua elemen gaya pembelajaran pelajar yang diamalkan oleh pelajar-pelajar berbangsa Cina yang mengikuti kursus Bahasa kebangsaan A di Universiti Swasta yang dikaji mempamerkan gaya pembelajaran bekerjasama dan berdikari dalam proses pembelajaran Bahasa Melayu mereka dan sangat kurang mengamalkan gaya pembelajaran penghindaran. Dapatan kajian juga menunjukkan bahawa terdapat perbezaan antara gaya pembelajaran berdasarkan jantina. Pelajar lelaki lebih dominan kepada gaya pembelajaran bekerjasama, manakala pelajar perempuan pula lebih dominan kepada gaya pembelajaran penyertaan. Hasil kajian mendapati bahawa faktor jantina juga boleh mempengaruhi gaya pembelajaran pelajar.

Justeru, gaya pembelajaran juga merupakan aspek penting dalam mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Hasil kajian yang menunjukkan bahawa pelajar cenderung mengamalkan beberapa jenis gaya pembelajaran seperti bekerjasama, berdikari, penyertaan dan bergantung, menunjukkan bahawa penggunaan strategi pengajaran yang berbeza akan mampu memberikan tahap penguasaan bahasa Melayu yang berbeza.

RUJUKAN

Azarkhordad, F. & Mehdinezhad, V. (2016). Explaining the students' learning styles based on Grasha-Riechmann's student learning styles. *Journal of Administrative Management, Education and Training*, 12 (6), 72-79.

- Baneshi, A. R., Dehghan Tezerjani, M. & Mokhtarpour, H. (2014). Grasha-Richmann college students' learning styles of classroom participation: Role of gender and major. *Journal of Advances in Medical Education & Professionalism*, 2 (3), 103-107.
- Che Ghani Che Kob, Mai Shihah Abdulah, Arasinah Kamis, Zaliza Hanapi & Ridzuan Che Rus. (2016). Amalan gaya pembelajaran pelajar cemerlang di Politeknik Seberang Perai: Kajian pelajar Malaysia berdasarkan model Felder Silvermen. *GEOGRAFIA OnlineTM Malaysian Journal of Society and Space*, 12 (3), 181-191.
- Creswell, J. W. (2008). *Educational Research*. New Jersey: Pearson-Merrill Prentice Hall.
- DeVellis, R.F. (2003). *Scale Development Theory and Applications. 2nd Edition*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Diaz, D.P. & Carnal, R.B. (1999). Students' learning styles in two classes: Online distance learning and equivalent on-campus. *College Teaching*, 47 (4), 130-135.
- Elban, M. (2018). Learning styles as the predictor of academic success of the pre-service history teachers. *European Journal of Educational Research*, 7 (3), 659-665.
- Epstein, D., Elwood, J., Jey, V. & Maw, J. (1998). *Failing Boys: Issues in Gender and Achievement*. Buckingham, PA: Open University Press.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with Style: A Practical Guide to Enhancing Learning by Understanding Teaching and Learning Styles*. San Bernardino, CA: Alliance Publishers.
- Honey, P. & Mumford. (1986). *Using your learning style*. Maidenhead: Peter Honey.
- Jayanthi Muniandy & Munir Shuib. (2016). Learning styles, language learning strategies and fields of study among ESL learners. *Malaysian Journal of ELT Research*, 12 (1), 1-19.
- Kamarul Azmi Jasmi & Zaharuzaman Sulaiman. (2018). Kajian kes penggunaan gaya pembelajaran pelajar Pusat Pendidikan Islam Andalus, Singapura. *Attarbawiy: Malaysian Online Journal of Education*, 2 (15), 36-46.
- Kamiliah Ayu Abd. Ghani & Zamri Mahamod. (2015). Strategi pembelajaran Bahasa Melayu dalam kalangan pelajar bukan Melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 6 (1), 38-51
- Karamustafaoglu, S., Cakır, R. & Celep, A. (2015). Relationship between the attitude of science teachers towards technology and their teaching styles. *Participatory Educational Research*, 2 (3), 67-78.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as a Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.
- Lam, S.F., Jimerson, S., Kikas, E. Cefai, C., Verga, F.H., Nelson, B., Hatzichristou, C., Polychroni, F., Basnett, J., Duck, R., Farrell, P., Liu, Y., Negovan, V., Shin, H., Stanculescu, E., Wong, B. P. H., Yang, H. & Zollneritsch, J. (2012). Do girls and boys perceive themselves as equally engaged in school? The result of an international study from 12 countries. *Journal of School Psychology*, 50 (1), 77-94.
- Michiko Toyama & Yoshitaka Yamazaki (2019). Are there effects of a match between learning style and teaching style in an EFL classroom? *Innovation in Language Learning and Teaching*, 14 (3), 243-258.
- Mohd Majid Konting. (2005). *Kaedah Penyelidikan Pendidikan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohd. Nor Ihksan & Hazwani Sapar. (2007). Gaya pembelajaran di kalangan pelajar Sarjana Muda Pendidikan Teknik dan Vokasional di Universiti Tun Hussein Onn. *Seminar Penyelidikan Pendidikan. Institut Perguruan Batu Lintang*.
- Naimie, Z., Siraj, S., Chua, Y. P., Shagholi, R., & Abuzaid, R. A, (2010). Do you think your match is made in heaven? Teaching styles/learning styles match and mismatch revisited. *Procedia: Social and Behavioral Sciences*, 2 (2), 349-353.
- Nor Hadibah Hushaini, Zulkifli Osman, & Anida Sarudin (2020a). Pelaksanaan amalan terbaik pengajaran Bahasa Melayu dalam kalangan guru sekolah rendah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 10 (1), 1-13.
- Nor Hadibah Hushaini, Zulkifli Osman & Anida Sarudin. (2020b). Hubungan antara lokasi sekolah rendah dan pengalaman mengajar guru Bahasa Melayu sekolah rendah dengan amalan pengajaran mereka. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 10 (2), 1-14.
- Norazlin Mohd Ruslin & Siti Rahaimah Ali. (2019). Amalan dan cabaran pelaksanaan pembelajaran abad ke-21. In *Proceedings of the International Conference on Islamic Civilization and Technology Management*, hlm. 87-105. Anjuran Research Institute of Islamic Product and Malay Civilization, Universiti Sultan Zainal Abidin pada 23-24 November 2019.
- Nursen İlçin, Murat Tomruk, Sevgi Sevi Yeşilyaprak, Didem Karadibak & Sema Savcı. (2018). The relationship between learning styles and academic performance in TURKISH physiotherapy students. İlçinet al. *BMC Medical Education*. 18, 291.
- Ong Sze Chong & Zamri Mahamod (2014). Gaya pembelajaran pelajar bahasa Melayu berdasarkan gaya pembelajaran Grasha. *Journal of Applied Research in Education*, 18, 52-66.
- Öznacar, B., Şensoy, Ş., & Satılmış, A. (2018). Learning styles and emotional intelligence levels of university teacher candidates. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 14 (5), 1837-1842.
- Pallant, J. (2010). *SPSS Survival Manual: A Step by Step Guide to Data Analysis Using SPSS. 4th Edition*. England: McGraw-Hill.
- Pashler, H., McDaniel, M., Rohrer, D. & Bjork, R. (2008). Learning styles: Concepts and evidence. *Psychological Science in the Public Interest*, 9 (3), 105-119.
- Peacock, M. (2001). Match or mismatch? Learning styles and teaching styles in EFL. *International Journal of Applied Linguistics*, 11 (1), 1-20.
- Rodriguez, T.D. (2003). School social context effects on gender differences in academic achievement among second generation Latinos. *Journal of Hispanic Higher Education*, 2, 30-45.
- Rosalia Harnita. (2017). The analysis of English teachers' teaching styles and their effects on students' interest. Disertasi Dr. Fal, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Rosna Awang Hashim, Jahara Hashim, Noran Fauziah Yaakub, Abu Hassan Othman & Ruzlan Md Ali. (2004). Correlates of avoidance help-seeking behaviours among Malaysian adolescents. *Malaysian Journal of Learning & Instruction*, 1 (1), 31-50.
- Sabri Ahmad, Shuhaili Safee & Wan Mohamad Asyraf Wan Afthanorhan. (2014). The learning styles towards mathematics achievements among higher education students. *Global Journal of Mathematical Analysis*, 2 (2), 50-57.
- Sekaran, U. (1992). *Research Methods for Business: A Skill-Building Approach*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Taljaard, J. (2016). A review of multi-sensory technologies in a Science, Technology, Engineering, Arts and Mathematics (STEAM) classroom. *Journal of Learning Design*, 9 (2), 46-55.
- Wan Lokman Wan Ahmad, Ahmad Nizam Othman & Ridzuan Hussin. (2021). Analisis keperluan pengintegrasian gaya pembelajaran dan teknologi media baru dalam Pendidikan seni visual. *Jurnal Penyelidikan Dedikasi*, 18 (2), 1-13.
- Zalizan Mohd Jelas, Saemah Rahman, Roslan Baki & Jamil Ahmad. (2005). Prestasi akademik mengikut gender. *Jurnal Pendidikan*, 30, 93-111
- Zalizan Mohd Jelas, Mohd Yunus, K. R., Mohd Dahan, H., & Redzuan, M. (2001). *Kajian pencapaian*

akademik pelajar lelaki dan perempuan. Laporan yang diserahkan ke Jabatan Pengajian Tinggi, Kementerian Pendidikan Malaysia. Bangi: UKM Pakarunding.